

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravništvo Novin v Črensovcu, Prekm.

„Vredništvo i opravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnega centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm2 dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo. za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravništvo „NOVIN“.

Radičovi proti pravoj poti.

Vsi se spominamo na lanske volitve. Radičovi kortsje so obljubljali vse dobre tistim, ki do na njega glasali. Dače prej ne de, vojske tudi nej, financa nej, žandara nej, puško de lejko vsaki noso i si strelao divjačino gde i gda de si šteo, duhana si brezplačno teliko sme nasaditi, ka de ešče spao lahko na njem, predvsem pa bode republika, naši Vogri aprila prido nazaj pod Madjare, veleposestniška zemlja se pa brezplačno cela razdeli. Ešče nebesa so njim obečavali, če do volili Radiča. Naše trezno slovensko katoličansko ljudstvo v pretežnoj večini se ne dalo zapeleti. Ostali so naši. Njihova stanovitnost jih ovenča z takšov koronov dike, da je pozni rodovi bodo občudavali. En mali del katoličancov, pretežna večina evangeličancov i Madjarov je Radičevcom nasadla. Vervali so i čakali, ki duhan, ki republiko, ki Madjarsko, ki zemljo, ki zbrisanje dače itd. Čakali i včakali so se, ka zemlja Madjarom ne samo ka se ne dala, nego ešče vzela se je, ka granice ne samo ka so se ne spremenile, nego proti Madjarskoj celo potrdile; ka dača nesamo ka se je nej odpravila, nego na zemljo šesterokrat podignola, na obrt pa za 30%, ka od kuluka i strahovitih taksenih (štemplni) bremen niti ne gučimo; čakali so i včakali so se toti, ka je menje žandarskih i drugih oficirov, ali tej so Slovenci i Horvatje, štere je radikalna vlada s slovenskimi i horvackimi uradniki vred na cesto vrgla, število itak večino imajočih srbskih uradnikov i oficirov pa s tem še povešala, včakali so se nej republike, nego jezeroletne Horvacke mej razdrobljenja, včakali so se ne slobodnoga povanja duhana, nego strašnih kaštig, štere so na vsa leta nazaj mogli plačivati, ki so ga brez dovoljenja sadili. Čakali so i včakali so se vsega, šteroga neso čakali i se šteli rešiti, neso se pa včakali ničesa, ka so pričakovali. Zakaj? Ar je Radič s svojimi poslanci samo obetao, delao pa nikaj nej, ar je ljudstvo ne bralo tam, gde jedino se more obraniti, to je v parlamentu. Glasati ne šteo i ne dao proti niednomi krivičnomi zakoni, glasati ne šteo i ne dao za nieden pravičen zakon, šteri bi ljudstvi pomagao. To je bila Radičova politika dozda. Vsikdar smo naglašovali, da je ta politika falingasta i da se more popraviti, če Radič svojemi horvackomi narodi šče spraviti v mejah države sloboščino, kak naša stranka nam Slovencom. I Radič zača popravljati svojo falingo. Angleži so njemi dobro vüha nabrusili: če ščeš kaj dosegnoti, idi v parlament. I odločo se je. Dovoljo je svojoj stranki, ka sme teliko poslancov poslati v Beograd, ka s protivladnimi strankami vržejo radikalno vlado. Gda to važno dejstvo povdarjamo, glasno naglašujemo: 1) vidite, kak pravo pot je hodila naša stranka vsikdar, gda se je tam

borila za vas, gde jedino se da i 2) ka se radikalna stranka zato tak lovili za vsaki sühi list i črvivi sad še, ar vidi, ka je konec njenoga ladanja že nej jako daleč.

Gda je bilo?

Bilo je tiste tople jesenske dneve, gda smo hodili bos i samo v robači, kak v žetvo. Kamakoli si pogledao, vse je zeleno i cvetoče. Lastovice so veselo letale. Druga leta so se že v tom časi z vekšega ali že vse preselile v lepe, nove, tople kraje. Letos pa malo mislijo na selitev. No, pa za to že pride čas, gvišno pride, zdaj je ešče toplo, lahko počakajo. Mogoče je pa tudi, ka so z nove domovine dobile žalosten glas, ka je tam ešče mrzlo, ka včasi včasi se prikaže toplo sunce, da je pa čarni oblaki znova pokrijejo. Ti čarni oblaki so krivi, ka prelübleno sunce nemre razprestreti svojih zlatih, toplih nitic na zemlo, na dobre ino božne ljudi, na lepe cvetlice ino žgeče koprive. Te oblaki majo v sebi elektriko ino točo, grom ino blisk. Vse to je pa nevarno. Je bole tü ostati i počakati, gda de toplo i vedreno. Za selitev pride čas, gotovo pride, prle kak de zima. Prle kak de tü zima, tam sunce zmaga i čarni oblaki se razkadijo

Gda je že to bilo? A ja, bilo je lanko jesen, gda je bilo tak toplo i smo mislili, ka zime več ne bo. Da, ravno te je bilo.

Šo sam zamišleni po lepoj cesti mimo tihoga cintora. Za njegovim zelenim plotom v sühoj grabi, na mehkoj, toploj travi vidim tri kape, pod kapami tri vesele obraze.

„Hvalen bodi Jezuš Kristuš“ — je bio njihov pozdrav. Odgovorim, pogledam i vidim, da so dijaki.“

„No dečki, ka delate tü?“

„Idemo iz sobočke gimnazije domo v Lipovce pa malo počivlemo, ka smo trüdni.“

„Pa lačni ste tudi!“

Odgovora so mi ne dali samo so z ramami mignoli i tečno jeli naprej belo repo, štero so že prle meli v roki. Bilo, je ob dvema popoldne.

„Ja, gde te pa pozimi počivali i ka jeli, gda več ne de repe na nji?“

„Ja vej mo pa do zime že v Martinišči!“

„Dečki, z Bogom! Molite i zavüpaite, pa bo!“

Bilo je lanko toplo jesen. Lastovice, gde ste zdaj ve? Preselile ste se v tople kraje. Dečki, dijaki, gde ste zdaj vi?

NEDELA.

Prva predpepelnična. Evang. sv. Mataja XX 1—16. Gospod pošlje delavce vu svoje gorice. Kak velika je ljübezen toga Gospoda! Ešče proti večeri najmlje delavce i njim plača njihovo delo kak onim, ki so celi den delali. Zakaj? Ar so v kratkih vüraj opravili teliko kak drugi celi den, to je v par letaj pokore smo si

po smilenji Jezušovoga Srca tak zaslužili nebesa, kak drugi, ki so v celom življenji služili toti Bogi, ali bili so večkrat mlačni. Kak dober je Jezuš! Ka njemi damo za to dobroto? Spunimo, ka najbolje že za ljübeznostvoj do Boga od nas, spunimo to drugo največšo zapoved: ljübimo bližnjega.

Ljübézen do bližnjega.*)

Dnes moram govoriti od tiste ljübezni do bližnjega, štera sega prek mej gruba i smrti v deželo večnosti, da šče tam pomaga i rešava. Tam v deželi večnosti trpijo najmre v vicaj düše našij bližnij, pokojnij našij, i čakajo, nestrpno čakajo, da njim naša ljübezen pribeži na pomoč z dühovnim delom smilene prošnje. Smilüjte se nam, poslühnite nas bar vi, prijateli naši, zazavajo z Jobom, ar roka Gospodova nas je zadela. (Job. 19, 21) — Eli more i sme ne poslühnoti naša ljübezen te glas? Eli ga pa tudi v istini düje i njemi tudi odgovori? To dvoje moramo dnes premisliti . . .

Neščem govoriti na dugo od trpljenja našij bližnij v vicaj. Dostakrat ste že čüli od toga. Na kratko pa itak moram pa pozvati v spomin to trpljenje, štero je grozno i nepopisno; štero je vekše kak vsakše trpljenje tü na zemli; v primerjanji s šterim je vsa zemelska bolečina istinsko hladilo; štero se nikaj ne loči od trpljenja v pekli, samo da je ne večno . . . Vse edno trbe, da bar na kratko omenim to prežalostno usodo düš v vicaj, štere od vsega časnoga ločene, samo po lici božem hrepenju, samo po združiti z Bögom, od šteroga znajo, da je morje istine, dobrote i lepote, da je pri njem ves mir, vsa sreča i blaženost; pa zagrinjalo šče ne odpadne, zagledati ga šče ne smejo, oklenoti se ga šče ne smejo, na njegovo srce šče se ne morejo nasloniti trüdni, od bolečin razbiti . . . Ali kak so žedne nebeske sreče, kak so žedne! Kak hrepenje vüsta po stüdenil i glej, stüdenec je skoro pred njimi, dobro düjejo šümenje žive vode, ki teče v večno življenje, v neskončno radost; pa ne smejo šče do stüdenca, ne smejo šče . . . Kak dugo šče ne, o večni Bog? Vsakša minota je neskončnost. Kak zarobljeni Izraelci, šteri so sedeli pri vodaj babilonskij i jokali, kda so hrepenje gledali proti varaši, proti Jeruzalemi, tak zdihavajo vboge düše na kraji svojega pregnanstva i z Davidom zazavajo: — Kda pridemo i se pokažemo pred licom božim? . . . Toda poleg te žeje po Bogi, poleg ljübezenskoga hrepenja po Njem, za šteroga so stvorjene, k šteromi ij vleče nepremagljiva moč — so šče druge moke. M ke šče v drugom, čistilnom plameni Ja, v ognji, v istinskem ognji. V ognji, šteri je po rečaj sv. Augustina, hüjši nego vse moke, štere je mogoče viditi, občütiti, eli si ij samo misliti; v ognji, šteri presega vse drugo trpljenje, štero mora človek trpeti v tom življenji, eli bi je mogeo trpeti; v ognji, šteri je s cela podoben peklenkomu ognji. O, kak velka je ta ognjena bolečina düš v vicaj, s šterov se nemre primerjati nikša bolečina betežnikov na zemli, nikše mantranje manternikov, nikša tiska nesrečnikov . . . I düše tej našij bližnij si nemrejo same pomagati nikaj . . . nikaj. Zgrablene so, zvezane so, niti genoti se v svoj hasek nemrejo. Prišla je za nje tista noč, od štere je pravo Kristuš, da v njoj ne bo mogeo nišče več delati. (Jan. 9. 4) Či tudi šče tak objokavajo svoje zemelske grehe; či tudi stegüje roke z ognja i prosijo Boga odpüščanje; či tudi njemi zagotavljajo svojo ljübezen — zabadav je; želeti, hrepeneti, trpeti, goreti morajo — do kda? — do tečas, da ne poplašajo do zadnjega filera duga! Eli deset let? Eli dvajsti, sto let? Ka naj včünijo? Predragi! Do nas se obračajo, nas zazavlejo na pomoč: Smilüjte se nam, smilüjte se nam bar vi, prijateli naši, ar roka Gospodova

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

nas je zadela! Gledajte nas! jaj nam, ar se je podugšalo naše prebivanje v tujini, daleč od našega Boga, od našega Očca. Naše skuze so naš kruh po dnevi i po noči, ar namvsakši den pravijo: Kde je vaš Bog? Stisko i bridkost smo najšle, obdajajo nas bolečine, šterim nega broja — smiljite se nam, smiljite se nam!

Glasi.

Slovenska Krajina.

Prošnja na okrajno glavarstvo v M. Soboti. Na Goričkom se grozovito širi pokvarjenost. Dnes vütro mo z lampašom mogli iskati poštenoga človeka. Zrok tomi so krčme. Veselica za veselcov se vrši, mladina i starina je pohaja, pijančiva, nečistuje, kradne, pač dela vse, ka je nej dobro. Naše glavarstvo, štero dava ta dovoljenja, oprosimo, naj plesne veselice do skrajnosti omeji. Neštérni ostarjašje so dobili dovoljenje, ka dva dni smejo držati bale. Človeki zastane sapa, gda to čüje. Prosimo slavno glavarstvo, naj prezove te bale, naj moralo podigava pri nas i naj je nikak ne podpira. — Rodoljubi iz Goričkoga.

Doktorat je položo dr. Franc Sušnik, profesor sobočke gimnazije. Čestitamo.

Kak nam pišejo naši bratje, Slovenci z Vogrskoga? „O plemeniti, častiti gospod, gde so naši Srca Jezušovoga kalendari ino Marijini Listi, na Novine pa tak ne moremo misliti. Hvala Bogi, da smo prve goršhranili, pa tiste zdaj čtamo. Ta dale pa zdaj nikaj ne dobimo za štenje! Pregrešili smo Bogi, pa nas je Gospodin Bog pokaštigo kak nikda Izraelce . . .“ — Vidite, kak hrepenejo po slovenskom čtenji naši bratje na Vogrskom, pa ga nemajo. Rodoljubi genite se i dajte njim poslati naše pobožne liste! Ne spozabite se z vogrskih Slovincov!

Invalidi madjarske narodnosti so se obrnoli na g. narodnoga poslanca Jožefa Klekl, ka bi prosili za nje zemljo. Te so se brez prošnje tüdi borili za madjarske sirote, a zdaj so se pa páli obrnoli za nje k ministri za agrarno reformo. Minister njim je pod brojom 34071/23 te odgovor dao, ka se po predpisah agrarne reforme madjarskim invalidom ne more nakazati zemlja. — Žalostno,

Za vojaka I. 1899. rojena Korpič Jožefa i Svetec Kalmana so se zevzeli g. nar. poslanec Klekl i zdignoli tožbo pri vojnom ministri, zakaj se ne püstita domo. Od ministra so pod brojom 4660 od 4. jan. 1924 te odgovor dobili, ka je komanda zato ne püstila domo teva vojaka, ar je občina njihova nej poslala notri svedočanstvo, ka sta prle že 12 mesecov obslúžila. Zdaj sta že domo püščeniva. Gledoč na volake *Kovač Janoša, Kovač Jožefa i Bence Ludovika* so pa dobili pod brojom 4661 od 4. jan. 1924 te odgovor, ka prviva dva, kak je minister do rok dobó g. poslanca prošnja z občinskimi svedočanstvi, je *taki dao* domo poslati po komandanti 22. pp., tretjega so pa ne najšli pod varaždinskim vojnim okurgom. (Ne so dali domači dober naslov vojaka. Vr.) — Če gornji vojaki ne bi bili doma, dajte njihovi domači glas nar. poslanci Kleklini.

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

Sodnik se zadere v svojij čemeraj: „Katul, ka sam ti velo i zapovedao? Friško včini — ka se tak dugo sčičeš s svojov baklov?“

Rabel stopi k Ceciliji, da bi jo slekeo, pa s strahom skoči k prefektu i pravi, da je že mrtva i da je že prekesno.

„Mrtva? Pa si jo samo ednok nategno s kolesi. To je nemogoče!“

Katul je henjao z natezali, pa telo se je ne genolo; za istino je bila mrtva; iz rok neusmilnoga sodnika je stopila pred svojega Zveličara, pred nebeskoga sodnika. Ali so jo vmorile prve bolečine; ali je pa Bog poslušno njeno molitev i je vzeo k sebi čisto düšo prle, kak je trpela pred ljudmi sramoto?

Kda se je vse čüdilo i zijalo, zakrči nikák med gledalci:

„Neusmilni človek, ali ne vidiš, da ma slepa sirota vekšo oblast nad življenjom i smrtjov, kak pa ti i tvoj gospodar!“

„Ka že tretjikrat se mi nastavlaš v tom dnevi na pot? Zdaj mi ne boš vujšeo.“ Tak je zakričao Korvin i je skočo med gledalce s svojega stola, kda se zaleti v jako velikoga oficéra, šteri je stopó vó od gledalcov i prijao Korvina za roko: „Prosim, ne zamerite — ve ste se znam ne preveč vdarili?“

„O ne, ne! Le püstite me, Kvadrat, püstite!“

Dugaves. Z Dugoveškij goric je edna sirota ženska v nekšem posli hodila v Križavce (v Medjimurje) dne 7. jan. i k da se je vrnola doma k svojoj dečici četvéroj, jo je na poti pri Beničkij barakaj boži žlak vdaro i je na náglu mrla. Ostalo je četvéro mále dece brez oče i brez matere; pokopana je ženska v Petošovcih. Sprevod je bio jako žalosten. Edni sosedje i bližnja rodbina so pomagali. toj maloj deci i njenój sestri žalost nositi; samo edna ta najstarejša hči te ženske je niti na cintóri nej štela svoje lübe matere viditi i nej nej na na sporevod iti. Kak žalostno je to!

Delavcom na znanje! Ki šče iti na poljsko delo na Belje v tekočem leti, naj se zgiasi pri spodaj podanom paleri, ki vzenie 800 delavcov, od teh 600 ženskih i 200 moških. Vse drüge podrobnosti se pove pri pogajanji. Vze-me se samo močne i zdrave delavce, ki so poštenoga oponašanja ino ne vajeni pljančivanja, preklinjanja pa drüghih razvüzdanošti, štero se v bodoče nikak nede trpelo. Zato što ma to napako, naj se niti ne pride pogajati! — Zgiasiti se je pri Kerec Franci delovodji v Prošec-koj vesí, št. 16 pošta i železniška postaja Mačkovci. —

Dajmo jim odgovor! Mnogi spítavlejo: No, gde pa gda bo Martinišče? Se naskori začne? Bo šlo notri dosta dečkov? Bo tüdi prostor za sobočke dečkece, da se pridejo po nedelah i svetkah zmenjat ino veselít? . . . Najlepše odgovorimo na to, či se vsi združimo i kúpimo ali zozidamo „Martinišče.“

Bakovci. Jako lepo se nam je posrečo družinski večer, šteroga smo obhajali febr. 3. Šola naša je bila nabito puna. Ljudi je prišlo 189. Naše vrle dekke so nas razveseljavale z lepimi govori, deklamacijami i pesmami. Bog njim naj bo plačnik.

Kobilje. Febr. 5. je pri nas držao zavüpní sestanek g. Horvat Jožef, tajnik naše stranke. Naroda je prišlo dosta vküp i odobrali govor tajnikov, ki je razlagao program i delo naše stranke. Kmečka zveza je pri toj priliki ponovljena. Predsednik je ostao stari: Horvat Štefan.

Lipovci. Pri nas je na Svečnico ponovljena kmečka zveza. Predsednik je znova Bobovec Martin. Govorili so na shodi Bobovec, Forjan i tajnik Horvat. Ladalo je najveške navdüšenje na shodi, na šterom so se Lipovčarje tüdi odločili za čitalnico.

Rakičan. Slédnje dni januara se je ustanovila pri nas kmečka zveza. Za predsednika je je zvoljen Gjörök Štefan. Govoro je tajnik stranke Horvat. Trgovec Vukan je ponüdo odbori brezplačno potreben papir za pisanje

Katoličanske šole povajo naši izseljenci v Ameriki. Te veseli glas smo zvedili iz Chicage i S. Betlehema. Nad vse hvaleredno prizadevanje. V So Betlehemi sami naši domači majo faro z g. plebanošom Klementom Verem iz M. Sobote, v Chicagi pa z brati Slovinci z one strani Müre združeno. A v obojem mesti dosta aldüjejo, da spunijo oster predpis Matercerkvi, da podignejo kat. šolo. Pravite, ve dobro slüžilo — Istina je to, ali ne pozabite, ka tam ne dühovnik, ne školnik, ne vučiteo kat. šole nema ni krajcara plače od države, naši Ame-

rikanci je morejo zdržavati kak i cerkev, kat. šolo popoimoma, pa ešče v stari kraj pomagajo, i za tükajšnje svoje skrbijo. Jeli ka je to lepa lastnost? — Poštüjmo naše vrle Amerikance i je nasledüjmo pri podigavanji našega „Martinišča“

Gospodom dühovnikom se naznanja, da je izišla kniga dr. Mih. Opeke: „Vstajenje düše“. Petdvajseti govorov za prerod. Dobi se v trgovini K. F. D. H. Ničman v Ljubljani. Cena 28 Din. — Spisi dr. Opeke so tak lepi, ka jih ne trebe posebi še priporočati.

„Narodne pravljice iz Prekmurja“ se zovejo tiste lepe pripovedke, štere je g. Julij Kontler, vučiteo v Vidoncih, nabrao v našem kraju, i dao v edno lepo knjigò štampati. Kniga je fal, košta samo deset dinarov. Nekaj pripovedk je pisano po našoj reči, većina pa v pismenój slovenščini. Kniga se naroči pri njem v Vidoncih p. G. Lendava. — G. Kontlera pisavo poznate iz Novin. On je popisao v teh lepo „Hotiško jezero“, štera pripovedka se je tak nikakim dopadnola, ki Novin neso meli, da so si je dolopisali. Te gospod so gori naznanjeno knjigo na svetlo dali. — Od naše strani bi samo to želeli, da če se drügoč da na svetlo, knjiga naj bo čista v našoj reči i to cela. Za Slovence prek Müre pa naj se prestavi v kniževno slovenščino. I pri tom vüdvavanji naj bo popoimoma naše narečje, eli gornje ali dolnje, ka se pokaže jezik, kakši je pri nas. „Nevoščljivost“, nič itd. reči naj se zato ne pišejo. Te bo kniga mela dvojo vrednost: narodno i jezikoslovno Knigo priporočamo, naročite si jo pri g. vučitelu v Vidoncih, p. G. Lendava.

Na „Martinišče“ so darüvali v dinarah: Na gostüvanji pri Jeneš Ivani v *Odrancih* je nabrao Zver Mihal 22; pri Antolin Andraš Balazič Matjaš 33, — v to šumo je zračunan dar mužikašov Ros Janoša bande 6; — pri Kovačič Antoni nabrao Marič Ivan 62; pri Mertük Jožefi v *Črensovcih* nabrao Hanc Ivan 80; prostovoljno gasilno društvo z Korošec 20; Štímeč Jürj z Sr. Bistrice 100; mladina z M. Črnc 1450 Din. Sertüga Jožef i žena od Sv. Sebeštjana darüvala najveški snehinski dar svojega gostüvanja *dva dolara.* — Bog plačaj! O le naprej!

Uradna naznanila.

Od pogodb se plača po 12. tar. postavki novoga taksenoga zakona 2%, če se oda gibajoča vrednost, 6% če se oda negibajoča vrednost. — A vse to se plača samo prek Save, ne pa v Srbiji i Čarnoj Gori. Tam se plača pri odaji gibajoče vrednosti 1/2% pa to je pol procenta, pri odaji negibajoče vrednosti pa samo 2%. — Radikali so navrgli srbskim krajom štirikrat menje, nam štirikrat več plačila, če odavamo i kúpüjemo. Povejte, boži ljudje, pa zakaj ide naša gospoda li k radikalom i zakaj zapelavajo kmete, da bi je nasledüval? Zakaj? Na vladi so, majo državno kaso v rokaj i to vleče tiste, štere ne vleče ljübezen, da bi pomagal siromaškomi človeki.

Hartnerva pomoč Prekmurcom. V 2. št. svojega „Szabadsága“ etakšo pomoč ponüja Hartner našemi ljudstvi: „Pazi Prekmurje.“ Ne v öri, ka ti samo vladna stranka i poslanci vladne stranke moro pomagati.

„Kam pa tak naglo? Ali vam morem pomagati, ga pita vojak šče naprej ga držč za roko.

„Püstite me, püstite . . . če ne, mi vujde!“

„Što ti vujde?“

„Pankracij, Pankracij, šteri se je ravno zdaj norčaro z mojega očca.“

„Pankracij, pravi Kvadrant, i gleda okoli sebe i ár ga več ne vidi šče pristavi: „Jaz ga več nindri ne vidim!“ Zdaj je izpüsto Korvina, ali že prekesno! Pankracij je že medtem sedo v hiši staroga Diogena.

Kda se je to godilo, je zapovedao prefekt Katuli, da telo naj vrže v Tiberio; ali nekši oficér je pristopo, slüžabniki namigno i njemi stisno v roko mošnjo i njemi zašepetao: „Skoz porto capeno proti zdolanjemi v Lucino hišo jo prinesite!“

Rabel prikima Boštjani.

Lon. (Plačilo.)

Prefekt varaša se je podao k casari, da njemi povej, ka sé je zgodilo té den, i da bi kelko mogoče svojega sina potegno iz nevole. Sodnik je najšeo velikoga gospoda v jako slabi voli i če bi njemi Korvin príle stopo pred oči, što zna, ka bi se ž njim zgodilo. Posebno šče ga je razčemerilo, kda je zvedo o ponesrečenom napadi na cintor. Kda pa Korvinov oča stopi v hišo, kde je Boštjan stao na straži, ga casar pozdravla, tak — le:

„Kde pa maš svojega bedaka?“

Ponižno čaka vöni vašo zapoved i iz srca želi, da potolaži vaše čemere i celo reč, štero njemi je neprilika pokvarila, popravi.“

„Neprilika?“ — „Lepa neprilika! — njegova norija i boječnost (strahopetnost.) Zaistino lepi začetek. Bom njemi že dao pošteno plačo! le naj pride notri!“

Korvin je trepetao kak žujca i jokao, kda so ga peljali v casarovo hišo. Dol je poklekno pred casara ali on ga je tak brsno, da se je skotno v kot i to je casara jako potolažilo i razveselilo.

„Vstani, nimak, i mi povej, kama je premilno moj razglas?“

Korvin je samo kvünckao i sam je ne znao, ka guči, casar se njemi je pa režao, ár ga je to pretkano delo samoga razveselilo.

„No — pa naj bo, vsmilo se te bom! Liktorji* razvežite svoje butarice (t. je vküp zvezane palice)

Liktorji so potegnoli svoje sekire iz palic i so s prsti probali osterc. Kda pa Korvin to zapazi, se vrže na koleno i prosi: „Püstite mi življenje!“ — „Nikaj jako važnoga bom vam povedao, če me püstite živoga.“

„Što se pa briga za tvoje kodiško življenje?“ se oglasi casar. „Liktori svoje sekire denite vstran, za njega so palice dobre.“

V ednom hipi so ga zvezali, obleko so njemi potegnoli iz ram i so ga začnoli nevsmileno rezati s palicami. Zvijao, sükao se je kak se je dalo, jokao na ves glas i vse to je bilo velko veselje casara Maksima.

„Zaistino, ka nam pa maš povedati?“

* Liktori so bili hlapci višijj uradnikov, hodili so z njimi i po vülicaj njim delali prostor med ljudmi. Nosili so butarice vküp zvezanij palic, v sredi palic pa sekire. Bilo jih je 12—24. Po 12 je spremenjalo casara.

Tebi ešče vrag lahko pomaga v parlamentu, če samo šče, če je za tebe, če za tebe kriči i se bije i či je človek za to". (Članek I. „Vigyázz Prekmurje!“) Vera nas vči, ka hūdi dūh nema v sebi i ne more meti ni iskricice ljūbezni ali dobrote do nas i ka smo ga dužni z globočne srca tak sovražiti kak dobrega Boga ljūbiti. I Hartner nam li ponūja njegovo pomoč. Lepa pomoč jeli? To pa itak cela Slovenska Krajina zna, ka je on, gda je vnoaga-vnoga leta bio v Pešti poslanec tak tihi „vrag“ bio, ka ne vemo za nieden njegov govor i za nieden njegovo bitje v parlamentu za naš kraj. Gučo prej ednok tūti, ali samo to je pravo, zaprite okno, ar vleče.“ I zaistino dobro vnoagih pravic se je zaprlo za nas Slovence v tistom časi v Pešti, gda bi nas Hartner meo zagovarjati.

Država.

Besen pes v Belgradi vjo pet peršon. Zadnje dni se je klato po belgrajskij vūlicaj besen pes, šteri je napadno i vjo pet peršon. Nazadnje ga je bujo orožnik, šteroga je pes tūdi vjo.

Dugotrpeča literarna pravda. Na sarajevskom sodišči že pet let teče pravda med pisatelom Bjelovcom i begom Huseginovičom zavolo razžaljenja časti. Bjelovič je najmre spisao i izdao roman (povest) „Minke“, v šterom prej vlači na svetlo družinske skrivnosti begove liže. Beg je vložo tožbo i ta se vleče šče zdaj. Te dni je bila razpisana glavna razprava, štero pa so odložili, ar je Bjelovičov zagovornik ne bio navzoči.

Dače pride Jugoslaviji na vsako glavo poprek, kak je neki srbski list zračunao, 976 dinarov. Če se pa tisti odračunajo, ki ne plačūjejo dače, spadne na vsakoga človeka od zibeli do groba više jezero dinarov. — Dreti pa znajo radikali.

Nesreča na morji. Pri Viteši blūzi Splita je veter obrno ribiško ladjo, na šteroj je bilo 6 ljūdi. Dva sta se vtopila, ostale štiri pa je rešila ladja, štera je plavala mimo.

Železniška nesreča. Na postaji Bajmok v Vojvodini sta pred kratkim vkūp vdarila dva vlaka. Mašinist i dva drugiva delavca so bili jako poškodūvani. Tūdi škoda je velka.

Železniške nesreče v Jugoslaviji v leti 1923. Po uradnij poročilaj se je pripetilo v preminočem leti v našoj državi više 100 železniškij nesreč, od tej večji tao v Srbiji i Bosniji.

Dohodki belgrajske občine V zadnij letaj je mela belgrajska občina sledeče dohodke: 1920. leta 9.362.000 Din., leta 1921. 13.415.000 Din., l. 1922. 21.259.000 Din., v preminočem leti (1923) pa 21.630.000 dinarov.

Roparski napad. V Mišočini blūzi Belgrada so te dni ropari napadnoli trgovca Milutinoviča. Ar se je proti postavo, so ga zvezali i njemi zateknili vūsta. Vzeli so njemi blaga za 10.000 dinarov.

Vojaški vlak pod snegom. Pred par dnevi je ostao v snegi na sred poti proti Prilepi (v Srbiji) vlak, šteri je vozo vojaške novince. Po vlak so poslali dve peči i oddelek vojaštva, šteromi se je komaj po celonočnom deli posrečilo oprostiti vlak od snega, da je mogeo dale.

Ropar. V belgrajskom vojaškom špitali se je najšeo slūžabnik, šteri je krao mrtvecom iz vūst zlafe zobe. Zato so ga zgrabili i zaprli.

Velko starost je dočakao. V Djakovici je vmro mohamedanec Jusuf Mača, ki je dočakao zvūnredno starost 120 let. Pokojni je bio trikrat oženjen i je njegov najmlajši sin star komaj 17 let. Različne novine povdarjajo, da je Jusufi pripomogla do tak velke starosti treznost.

Dūžba sv. Mohora. Te mešc pteče termin za vpisavanje v Mohorovo družbo. Plačati trebe 20 dinarov i za peneze dobijo kotrige štiri lepe knige. — Tūdi po Prekmurji je že znana družba, toda premalo. Broj njenih kotrig je šče premali. Če pomislimo, da za 20 dinarov pridemo do štiri lepij knjig, nikaj nesmemo ostati, da se ne bi vpisali. Zavūpniki po faraj vzemite si malo tūda i agitirajte. Šteri ste do zdaj dobivali knige, znate kakši hasek mate od njij, povejte to svojim sosedom, znancom, prijatelom i jij navdūšite, da se tūdi oni vpišejo. Žao ne bo nik mi za 20 dinarov, ar je v knjigaj telko lepoga, da je vredno desetkrat telko, kak tej penēzi. Na delo teda, zavūpniki, da tūdi v Prekmurji znamo ceniti lepe knige!

Kelko pive se napravi v Jugoslaviji? Po statističnij poročilaj je v našoj državi 20 pivovarn, v šterij se napravi na leto 600.000 hektolitrov pive.

Svet.

Ples pri Japoncaj. Na Japonskom plešejo samo ženske. Može neplešejo nikdar, ar mslijo, da je za moža ne dostojno, da se vrti i da skače

po podi. Japonc m nejde v glavo, kak morejo v Evropi može dopūstiti, da plešejo njihove žene z drugimi možmi.

Posledice ločitve zakonov na Češkom. Od tistoga časa, kak so vpelali zakon, da se zakon lahko loči, se je ločilo že više kak 60.000 zakonov. Družinsko življenje propada, posebno dosta pa trpi vzgajanje dece.

Kak se kaštiga vmor v Afriki Groza nas je pred strašnimi vmori, šteri se dogajajo dnesden. A naša sodišča sodijo morilce i detomorilke tak milo, da njim dajajo s tem celo vzpodbūdo. V Afriki pa je dežela, kde se jako redko zgodi vmor — najmre v belgijskom ozemli Kongo, kde vlada zamorski krao Mninga. Ar so se v njegovoj državi vmori jako množili, je izdao zakon, po šterom mora biti morilec vkūp s svojov žrtvov vržen v vozko jamo i živ pokopan. Od tistoga časa so vmori o njegovom kralestvi preminoli.

Segrevaio je mrtvi tell svojij starišov. Pariška policija je pred kratkim odkrila pretresliv dogodek. V nekšem malom stanovanji so najšli petletnoga dečka, šteri je tri dni verestivao pri svojij mrtvij starišaj. Kda so ljudje stopili v sobo, je ležalo dete pri mrzloj materi, bridko jokalo i zazavalo: „Mamika, mamika.“ Dete je sin polskoga velkoga kmeta, šteri se je po vojni oženo z ameriškov dijakinjov, štere stariši živijo baje (praj) v New-yorki v jako dobrom stani. Zavolo njene možitve pa so se razsrdili i so njoj odpovedali vsakšo podporo, tak da je morao mladi par živeti od malih zaslužkov. Kak je preiskava dognala, sta šla mladiva zakonca prostovolno v smrt. Ar je ne bilo tri dni nikoga iz sobe i se je čūlo iz nje samo jokanje, so sosedje to naznanili policiji, štera je s silov vdrila v hišo. Mož i žena sta ležala mrtviva na podi, pri njima sta pa bila dve praznivi kupici. Dečak, šteri je trepetao od zime i glada, je pripovedavaio, da sta oča i mati pred tremi dnevi legla k počitki, pa sta več nevstanola, či tūdi je zazavao po imeni. Kda pa je zapazo, da sta oba mrzliiva, jiva je odeo, da bi se segrevala . . . Vse tri dni se je deček ne geno od mrtvecom i ne pojo drugoga, kak falacek čokolade.

100.000 plačao zato, da njemi je zrezao vlase. To se je zgodilo na Bolgarskom, ka pa se je ne zgodilo zavolo slabe valute. K nekšemi barberi je prišeo dijak ruske gimnazije. Dao si je zrezati vlase, ne pa meo niti krajcara, da bi plačao. Ponūdo je barberi srečko v pomoč ruskoj deci i barber jo je sprejeo. Srečka je mela broj 16.433 i barber je zadeo na njo 100.000 levov (to je skoro 300.000 dinarov).

Domača politika.

Sporazum z Italijov sklenjen je vlada pred parlament postavila i radikali so njemi zglašali „hitnost“ to je, ka se taki more razpravljati od njega. Pogodba, štera 750 jezero Horvatov i Slovincov pūsti brez vsega zagovora v Italiji i po šterom smo zgūbili Reko (Fiumo), je radikalom hitra, ne je pa bila hitra naša prošnja za pomoč od povodni Save ponesrečenim Horvatom i Slovincem. Pašič i Ninčić sta dobila talijanske zvezde na prsi, mi pa zgūbili Reko. Takša je politika radikalov. Naši so njima v parlamentu iz osmehavanja zato kričali talijanski „živio“ „Evviva Pašič; Evviva Ninčić!“

Deputacijo invalidov slovenskih je vodila naša stranka pred ministra za socialno politiko i njemi naznanila krivice, štere se njim godijo. Minister je oblūbo pomoč.

Naj bo 12 ministerstev samo i naj ostane tūdi ministerstvo za sirote (socialne politike: je naša stranka predlagala v odbori i odbor je sprejeo predlog, vladni predlog je prepadno.

Protī bivšemi ministri pravde dr. L. Markoviči je 56 poslancov podpisalo tožbo, naj se izroči sodi, ar je z sekvestrov i drugih državnih dohodkov sebé bogato.

Na spomin Wilsoni, pokojnomi amerikanskomi predsedniki je naš parlament izrazo zahvalo, ar se je on potegūvao najbolje za oslobodjenje tlačenih narodov i tak našega tūdi. Wilson je osnovao tūdi „Društvo narodov“ štero brani vse male narode proti nasilji velikih. — Oba sta pokojniva: človek mirū Wilson i človek

krvave revolucije na Ruskom: Ljennin. Oba sta mrla v začetki novoga leta i začela novo življenje vu večnosti. Kakše je to, določo je pravičen Bog, ki plača vsako dobro i pokaštiga vsako hūdobijo. Mi ne sodimo.

Svetovna politika.

V evropsko politiko je začnola angleška vlada segati z močnov rokov. Dogodki se z velkov nagloščov vršijo.

Rusko. Postavili so novo vlado. Predsednik i Ljenninov naslednik je Rukov. Čūje se tū pa tam, da v komunističnoj stranki na dvoje vlečejo. Najvekši dogodek po revoluciji je to, da so Rusko državo priznale angleška pa taljanska vlada. Z Italijov sklenjavlejo Rusi tūdi pogodbo.

Angleško. Ministerski predsednik Mac Donald je v imeni svoje vlade pripoznao Rusijo. S tem šče napraviti pot, da Rusija pa Nemško prideta tūdi v zvezo narodov. Dao je tūdi proglas na indijanski narod, da se njim dovoli popuna neodvisnost, samo po mirovnoj poti, ne pa z revolucijov.

Francosko. Proti zdajšnjoj vladi se snove v državi močno nasprostvo. Pri prišestnih volitvav nakanijo vse stranke nastopiti proti stranki, ki ma zdaj vodstvo države v rokaj.

Nemško. Tam se mūdi mednarodna komisija, ki naj presodi, kelko bi mogla Nemčija plačati bojne odškodnine. Komisija je sprevidila, da Nemci v takšem stališi kak so zdaj nemrejo plačūvati vse odškodnine. Najprle jo trbe v verstvenom pogledi postaviti na noge i potom se lahko kaj od nje terja.

Resolucije

V. katoličanskoga shoda.

C. Resolucija šolskoga odseka.

I. Občna načela.

1. V šolskih zadevih majo pravico odločūvati stariši, cerkev i država.

2. Kak ma država pravico terjati nekšo gvišno mero znanja i državljanske vzgoje, ravnok majo katoličanska cerkev i stariši pravico terjati katoličansko vzgojo. Zato terjamo za naše šole, najbota vzgoja i pouk v vseh dugovanjah v kelikō se doteknejo vere ali verskih zapovidi i dužnosti, naravnativa po navukaj katoličanske vere.

3. Šola naj goji ljūbezen do naroda i države. Stalna i aldova pripravna ljūbezen do naroda i države pa mora sloneti le na verskoj vzgoji.

4. Veronavuk bodi obvezen v vsej državnih šolaj. Obvezne morajo biti tūdi verske vaje.

5. Cerkev ma pravico voditi i paziti na veronavuk v šoli i tūdi čuvati, da se v šoli ne de kaj včilo ali delalo proti veri i poštenosti.

6. Verski navuk i verske vaje morajo preskrbeti od cerkvi pooblaščeni dūhovniki i le v zvūnrednih slučajih tūdi druge od cerkvi pooblaščene vūčiteljske moči.

7. Poleg države i vūčitelstva morajo meti cerkev i stariši v šolskih stocaj (veški, okrožni, okrajinski itd.) prilično raztopstvo.

8. Poleg državnih so dovoljene tūdi zasebne šole. Tūdi te mora država podpirati. Vse tiste pravice, štere majo državne šole, terjamo tūdi za zasebne šole, či te spunjavlejo vse tiste zakonito določene pogoje, šteri valajo za državne šole.

9. Verovūčitele na državnih šolaj nastavlja državna oblast samo v sporazumlenji s cerkvenov oblastjov.

10. Marijine družbe i druga čisto verska društva so od šolske oblasti neodvisna, zato je ta ne sme zadržavati pri svojem deli.

11. Šolska oblast naj s priličnimi odredbami i s potrebnav ostročov prepereči kvarne vplive na šolsko mladino, posebno pa kvarni vpliv slabih stanovanj, gledaliških pa kinemotografičnih predstav, pri tom naj jo podpirajo tūdi druge državne oblasti.

II. Osnovne,* meščanske i strokovne šole.

V smisli goripovedan h občnih načel (načelo je kakša fundamentalna istina, na štero se druge opirajo, ki njim teda stoji na čeli, pred (njimi) terjamō:

1. Včenje katoličanske dece v katoličanski krajaj naj v vsej dugovanjaj preskblavajo verni i posteni vūčitelje i vūčitelice.

Dale.

* Osnovne šole so te navadne po vesnicaj; strokovne pa, v šteri se na priliko včijo višije znanosti pri poljedelstvi ali meštiji.

Prekmurski dijak.

Murska Sobota. (Zahvala.) Ker lansko jesen višji šolski svet vsled pičlih drž. kreditov ni mogel dati na razpolago nobenega zneska za božičnice revnim učencem v Prekmurju, zato je šolski oddelek okrajnoga glavarstva v Murski Soboti iz lastne inicijative priredil zbirko za podporo najrevnejšim učencem obmejnih šol. Prošnji v tostvarni okrožnici oziroma v časopisih so se odzvali naslednji dobrotniki: Vogler Karol v Cankovi 100, Karđoš Jošip v M. Soboti 20, Jonaš Janez v M. Soboti 30, Nemeč Janez v M. Soboti 20, Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Mariboru 100, Nadai Josip v M. Soboti 20, uprava Eszterházy-jevega imanja v D. Lendavi 250, Kac Franjo v D. Lendava 50, Tovarna dežnikov v D. Lendavi 150, Mesarič Štefan v M. Soboti 35, Jurančič Janez v Andrench 20, Celjska posojilnica 250, A. Kiraly v M. Soboti 100, Cipot Viktor v M. Soboti 40, Jadranska banka v Ljubljani 100, Vrtačič-Peršak Anica v Križevcih 150, Herzog Antonija v Sr. Bistrici 100 Dinarjev, skupaj v denarju 1535 Din. Za ta znesek so se nakupili razni zvezki in peresa, ki se razdele na posamezne obmejne šole. V blagu so darovali: Ivan Bonač v Ljubljani, tiskarna sv. Cirila v Mariboru, trgovci L. Brumen, A. Hirschl, Kr. Hirschl i Aleks. Trautman vsi v M. Soboti. Mestna hranilnica ljubljanska se je opravičila. Vsem darovalcem bodi izrečena tem potom v imenu ubogih šolskih otrok iskrena hvala.

M. Sobota, dne 1. febr. 1924.

Okrajni glavar:
LIPOVŠEK s. r.

Za kratek čas.

Henrik IV i kmet. Henrik IV. (nemški krao, šteri je vladao 1589—1610.) ide na lovino. Odstrano se je od spremstva. Pod drevom poleg ceste zagleda krao kmeta, šteri sedi v senci. „Ka pa tu delaš?“ Čakam, ka bo šo tu poleg krao. „Či ščeš iti z menov, bom te nikam pelao, gde si ga lahko od bliži ogledaš.“ Kmet ide s Henrikom i ga pita: „Kak bom znao, što je krao?“ Pogledni samo okoli i što ostane pokriti, tisti je krao.“ Prideta do spremstva, štero krala s poštivanjem pozdravi. „No, što je krao?“ pita Henrik. Zdaj pa zaistino ne vem, ali vi ali pa jes, ar sva šče samo müva pokritiva, njemi odgovori kmet.

Čudna stenska slika (malovina). Slavni slikar (malar) Hogarth (1679—1764.) je bio včasii jako dobre vole. Ednok ga pozove k sebi lord Leslie, šteri je bio ravno tak bogat kak skopi. Naroči njemi, naj okinči steno v novoj palači z velkov slikov, štera naj predstavlja Izraelce, ki bežijo skoz Rdečega morja, i pa Faraona, šteri je z vojskov zasleduje. Slikar prosi 100 angleških funtov, a lord njemi ponüvle samo 20. Hogarth pravi: „Dobro, ar ravno jako peneze nücam, prevzemem delo tüdi za to ceno, zahtevam pa, da mi jo včasii izplačate.“ Peneze je dobo, zednim pa tüdi ključče od galerije, da bi drügo zajtro začno z delom. Komaj je sunce gor prislo, že je pri steni, ž njim pa mož z velkov posodov rdeče farbe i z velikim pamačom. Šče prle, kak je lord stano je bila stena rdeča kak krv.

Hogarth pogleda svoje i svojega tovariša delo, pozovi lorda i njemi pravi: „Je že gotovo.“ „Ka je gotovo?“ pita lord začüdeno, ka naj pomeni ta stena?“ „Rdeče morje,“ pravi Hogarth z resnim samozadovoljstvom, „Rdeče morje?“ jecla skopač. Začno je nikaj slutiti. „Gde je pa Faraon? Gde je njegova vojska?“ „Vsi so se potopili.“ — „Gde so pa sinovje Izraela?“ „Tej so že pa srečno prišli na drügi breg.“

Gospodarstvo.

Kmetijska dela v meseci februari.

Nadaljüjemo zimska hišna dela, kak popraviljanje gospodarskih strojev (mašinov) i poljskoga orodja (skéri) Čistimo semensko žito i drüga semena za sprotolešnje setev. Prebiramo krumpalne za sajenje. Za seme je jemati srednje debeli krumpalin z döbro razvitimi oki.

Na dvorišči skrbimo za pitno vodo, štera naj bo kürom na razpolago pri velkom mrazi. Gnojšče vredimo tak, da gnojšnica ne oteka v cestni jarek, nego v posebno gnojšnično jamo. Najbolše gnojšče je tisto, štero se nahaja pod strehov, da dešč ino sneg ne izpirata gnoja. Gnoj, šteri je izpostavljen izpiranju z avolo padavin, zgübi na vrednosti.

Vozne živine ne krmimo preslabo i jo zapregajmo včasii tüdi pri malh delih, da nam pri kesnejšem sprotolešjem deli ne omaga.

V goricaž začnemo, či je vreme ugodno, z rezanjem vinske rozge, štero je edno najvažnejših opravil v goricaž, ar od toga so največ odvisni uspehi v vinoreži.

V sadovnjaki nadaljüjemo s čiščenjom ino obrezovanjom starejšega sadovenoga drevja. Strgajmo dol s stebila staro odmrlo skörjo ino bradovinje i zežgimo vse te odpadke, da pokončamo različne škodljivce. Dovršüjmo gnojenje sadovenoga drevja ino poiščimo cepiče za cepljenje na sprotoletje. Či vreme dopüsti, sadimo mlado drevje v sadovnjaki, pri šterom je paziti, da ne pridejo na prostore, gde so prle stala stara drevja. Sejajmo pečke, či to že nemo včünoli v jesen.

Na njivaj i pašnikah ščistimo ödvodne jarke, da more voda ödtekat. Izvažajmo gnoj, šteroga moramo taki razbrcati. Či nej snega, je jesensko sejanje prevalekati, da se raztrga zgornja skorja pa omogoči pristop zraka do korenja. Neednako zemeljsko površino pö pašnikah ino travnikih je poravnati, krtovine i mravljišča pa razgrablati (raztrositi), žive ograje ali meje je obrezati.

V ogradi začnimo s kopanjom i raznašanjom gnoja. Proti konci meseca začnimo saditi luk, česnje, grah, mrkevco, zelar, špinačo, rani krumpal ino šalato.

V gošči dovršüjmo sekanje staroga drevja i rečenje mladih lesov. Začnimo zasaditi prazne prostore z mladim drevjom, štero naj hitrej zraste.

V kleti redno dolivajmo lagve s pretočnim vinom i pazimo, da je okoli pevk čisto i süho. Obroče mažimo z lakom ali öljom, da jih erja ne poškoduje.

„V februari zemlja navadno še miruje.“

„Zato se te največ gostüvanj obslüzüje.“

Cene silja doma.

Pšenica	100 kg.	K. 1000—1200—
Žito	„ „	1000—
Ječmen	„ „	900—
Oves	„ „	900—
Kukorica	„ „	1000—

Cene živine.

Govedina	1 kg.	K. 100—
Teletina	„ „	„ 120—
Svinjsko meso	„ „	„ 100—
Mast	„ „	„ 180—
Slanina	„ „	„ 160—

Zagrebečka borza

dne 15. februara 1924

Amerikanski dolar 1 dolar	K 324—
Austrijska krona 100 K	K 44.—
Čeho-Slov. krona 1 K	K 9 40
20 kronski zlat	K 1200—
Francoski franc 1 frank	K 15—
Madjar. K 100 (nova em.)	K —80
Švic. fran. 1 fr.	K 58—
Talijanske lire 1 lira	K 18 40

Zürich:

Dinar 100 Din. Sv. frcs 6 80

Pošta.

Šinko Ana. Domajinci 54. Že smo Vam ednok naznanili, ka se glasite pri širitelci i ona naj nas obavesti od vaše prošnje. **Fr. Nemeč. Kupšinci.** Mi ne vemo, kakšo pogodbo ste meli s Palatinom. Zbrenite se gor edno nedelo k Sebeščani pa si tam i z Kerecom i s Palatinom lahko delo v red vzemete. **F. Markovci.** Knjižic „Bratovčina sv. živoga roznoga venca“ nemamo več. Če bi se jih z većih far zglasilo do 1000. naročnikov, bi je pali štampali. **Horvat Štefan. Tišina.** Novine Vam redno pošljamo. Če neste jih dobili, vam je nekak odneso. Pozvedite pri pošti i pismonoši. **Ant. Horvat. Chicago.** Objavili po želi. Molitve ne ostanejo vö. Hvala na lepoj podpori za naše liste. Za „Martinišče“ kaj agitirajte i gda je posvetimo, pridite na posvečüvanje. Vsem srčne pozdrave. **Št. Bakan.** Prošnjö vložili na carinarnici. **Mekiš Janoš. Nuskova.** Naročnino lanskoga leta zahvalno sprejeli. Višešnje Novine i Liste prosimo na naše stroške nazaj. **B. Sv. Jürrij.** Objavimo. Penezi prišli. **Lenaršič Ana. G. Slaveči.** Kočar naj pri Gradičpove svoje

Novine, k Vam mo je pošiljali. Vam naj plača tüdi naročnino. **Vsem. Agitirajte na vse štiri vetre za Marijin List.** V vsako katoličansko hižo more priti. Vsaka sirota zmöre štiri belice. Teliko košta zdaj M. List s kalendárom vred. Sirote naj majo samo M. List, že Novin ne morejo. Košta 10 Din. s kalendárom vred.

Vsem onim, ki so se trüdili s tem, da naše bolečine ob prilki smrti moje predrage soproge, odnosno ljube matere tolažijo, tem potom izražamo našo najiskrenejšo zahvalo.

Tivadar Franjo
i njegovi otroci.

Mindazoknak, akik felejtethetlen jó feleségem, illetve édesanyánk temetésén megjelentek és részvétükkel enyhítették nagy fájdalomukat, hálásan mondunk köszönetet.

Tivadar Ferenc
és gyermekei.

K odaji je dva plüga

prvovrstnih goricaž na lendavskom bregi (Mélyvölgy). Oda se tüdi edna lepa pivnica. Kúpci naj se obrnejo na

dr. Viljema Némethy, fiškališa
Dolnjoj Lendavi.

V Dolnjem Lakoši, poleg dolnje
-: lendavskoga kolodvora je :-

k odaji dobra zidana hiša i posestvo.
Pojasnila da **Horvath Karol** v Rogoševci.

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje
dolarje in zlate peneze.

V Malom Koti pri sv. Martini se oda na falate 40 plügov senožati, v Bereki pri Selnici 30 plügov senožati, v Gradišči 40 plügov loga

i hrastov les za pintare

i kolje, v Gradišči 3 plüge goricaž, vse po jako fal ceni i na rate. Što želi kúpiti, naj se obrni na **Mihala Buzgo**, bilježnika pri Sv. Martini.

PAZKA!

Nova trgovina vu Pečarovcih!

Se dobi vse vrste manufakturno blago, kak:

moški i ženski štofi, ceigi, sefiri, šifoni, drüki ino različno kratko blago vse vrste. Špecerija po nižanj dnevni cenaj.

Se toplo priporočam

OLAJ KAROL trgovina z mešanim blagom.
Pečarovci, pošta PUCONCI. (Prekm)

Solidna dvorba! Dobro blago!

Podpirajte Novine!